

Foaie religioasă de învățătură, cateheză și informare, pentru zidirea su-
fletească a credincioșilor

Pentru o viață frumoasă, arzând în flacăra credinței și a iubirii

SFÂNTUL PROROC ILIE

APARE GRATUIT DUMINICA NR. 72 / 19 SEPTEMBRIE ANUL III, 2021

SFĂTUȘI DUHOVNICEȘTI

Răutatea este o boală și o vei întâlni doar la oamenii nefericiți, frustrați și neîmpliniți. Răutatea este o boală care se vindecă numai cu iubire...(<https://randuripentrutine.eu>).

Postul, dacă nu este făcut cu dreptă socoteală ca să fie într-adevăr de folos, neunit cu bunătatea inimii, cu paza gurii, cu abținerea de a osândi pe altul – lucru foarte vinovat înaintea lui Dumnezeu – nu folosește, ba chiar vatămă. Poți să te usuci și să mori de foame, dar dacă ai răutate împotriva aproapelui tău și-l vorbești de rău când el nu e dfață, zadarnic îți este postul.
Părintele Sofian Boghiu

DUMINICA DUPĂ ÎNĂLȚAREA SF. CRUCI

„Oricine voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să-mi urmeze Mie”.(Marcu VIII, 34)

În Evanghelia de astăzi Domnul prescrie crucea, acest mijloc amar de vindecare, oricui vrea să se vindece de moarte.

Oricine voiește să vină după Mine

Mântuitorul Iisus Hristos nu-i trimite pe oameni s-o apuce înainte la cruce, ci îi cheamă să vină după El, pentru că El a dus mai întâi Crucea. Înainte încă de a da glas acestei chemări, Mântuitorul a prezis suferințele prin care va trece: Fiul Omului tre-buie să pătimească multe... și să fie omorât, iar după trei zile să învieze (Marcu 8, 31). Și a venit ca să fie El Calea. Ca să fie cel dintâi în durere și cel dintâi în slavă. Ca să arate că tot ceea ce oamenilor le pa-re cu neputință, se poate: a venit pentru ca să se poată.

Să se lepede de sine.

Adam s-a lepădat de adevăr și s-a lipit de minciună. Acum, Domnul cere de la urmașii lui Adam ca ei să se lepede de minciună și să se lipească iarăși de adevărul de

la care au căzut. Așadar, a ne lepăda de noi înșine înseamnă a ne lepăda de ființa înșelătoare care s-a așezat peste noi în locul ființei noastre dăruite de Dumnezeu. Trebuie să ne lepădăm de legătura cu pământul care a luat locul, în ce ne privește, duhovnicescului, și de patimile care au luat locul faptelor bune. De frica slugarnică ce întunecă în noi dragostea de fii ai lui Dumnezeu și de cârtirea care ucide în noi duhul ascultării de

În fiecare duminică și sărbătoare, de la ora 8:00, Utrenia, Acatist, Sfânta Liturghie și Parastas (după caz).

El. Să ne lepădăm de gândurile rele, de dorințele rele, de faptele rele. Să ne lepădăm de idolatra închinare la natură și la trup. Să ne lepădăm de obiceiurile rele, de această „a doua natură” care nu este cea zidită de Dumnezeu, ci o îngrămădire de iluzii și amăgiri împietrite acolo în noi — să ne lepădăm de minciuna fățarnică ce trece drept noi înșine, și noi drept ea.

Ce înseamnă: ia-ți crucea?

Înseamnă să primești de bunăvoie, din mâna Proniei, orice mijloc de lecuire, oricât ar fi de amar, care ți se întinde. Se abat asupra-ți nenorociri? Fii ascultător ca Noe. Ți se cere jertfă? Lasă-te în mâna lui Dumnezeu cu credința lui Avraam când mergea să-și jertfească fiul. Ți-ai pierdut averea? Ți-au murit pe neașteptate copiii? Îndură alipindu-te de Dumnezeu în inima ta, ca Iov. Prietenii îți întorc spatele, ești înconjurat de dușmani? Rabdă fără să cârtești, cu credința că ajutorul lui Dumnezeu e aproape, așa cum făceau apostolii. Ești osândit la moarte pentru Hristos? Mulțumește lui Dumnezeu pentru asemenea cinste, ca miile și miile de mucenici. Nimic nu ți se va cere care să nu fi fost răbdat de alții înainte, și nu ai decât să urmezi pilda sfinților, apostolilor, mărturisitorilor și martirilor, a celor care au împlinit voia lui Dumnezeu. Trebuie să înțelegem bine că, cerând de la noi o răstignire, Domnul o cere pe cea a omului vechi, a omului țesut din obiceiuri rele, a omului aflat în slujba păcatului. Pentru că, prin această răstignire, omul vechi, omul fiară din noi e dus la moarte, și omul

nou, cel zidit după chipul lui Dumnezeu, cel nemuritor, este adus la viață. Cum spune apostolul: Omul nostru cel vechi a fost răstignit; și arată mai departe de ce: pentru a nu mai fi robi ai păcatului (Romani 6, 6). Crucea e grea pentru omul vechi, omul simțurilor, e grea pentru trupul împreună cu patimile și cu poftele (Galateni 5, 24), dar nu e grea pentru omul duhovnicesc.

Omul nu poate să-I dea nimic în schimb lui Dumnezeu pentru sufletul său. Sufletul e regele; tot restul e rob. Dumnezeu nu va primi rob în locul regelui, nici lucru pieritor în locul celui fără de moarte. O, ce va da păcătosul în locul sufletului său? Câtă vreme e în trup, omul e vrăjit de multe lucruri pe care le socotește de preț; dar când se desparte de trup, își dă seama - O, de n-ar fi prea târziu! - că în afară de Dumnezeu și de suflet nimic nu are preț.

Sa ne grăbim a pierde sufletul nostru cel vechi, viața noastră cea păcătoasă, și să înțelegem că este mai bine pentru om să-și mântuiască sufletul decât să câștige lumea. Așa ne vom învrednici și noi, cu mila lui Dumnezeu, să vedem împărăția lui Dumnezeu, mare în putere și nemăsurată în slavă, unde îngerii împreună cu sfinții dau slavă ziua și noaptea Dumnezeului Celui Viu: Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, Treimea cea deoființă și nedespărțită, acum și pururea și în vecii vecilor. **Amin.** (<https://doxologia.ro/viata-bisericii/predici/sfantul-nicolae-velimirovici-predica-la-duminica-iii-din-postul-mare>).

Să-i dăm sufletului hrana pe care o dorește

— Gheronda, atunci când nu am poftă de cele duhovnicești, cum să pun început? — Să faci un lucru duhovnicesc care te mulțumește și astfel îți va veni poftă și pentru celelalte. Să întinzi masa duhovnicească și vei afla ce alege pofta ta. Vrei să citești puțin? Vrei să faci un șirag de „Doamne Iisuse”? Vrei să faci un Paraclis? Vrei să citești la Psaltire sau să faci câteva metanii? Dacă nu ai poftă de nimic, ei, atunci îți trebuie bătaie. — Gheronda, pot să încep de la lucru de mână? — Poți, dar în același timp să rostești și „Doamne Iisuse” — Dar nu cumva, făcând ceea ce mă mulțumește, fac voia mea? — Ascultă, în cele duhovnicești trebuie să-i dăm sufletului hrana pe care o dorește și o cere el singur. Așa se îndulcește, se hrănește și este îndemnat să facă mai multe nevoițe duhovnicești. Vezi, atunci când ne îmbolnăvim și organismul cere ceva, îi dăm ceea ce cere, ca să ne facem bine. Când eram mic m-am îmbolnăvit de anemie și ceream să mănânc lămâie. Părinții mei, neștiind dacă am voie să mănânc lămâie, nu mi-au dat, ci așteptau să vină medicul. În cele din urmă, când a venit medicul, mi-a recomandat să mănânc lămâie, pentru că organismul meu avea nevoie de vitaminele pe care le conține lămâia. — Gheronda, în această perioadă, pentru a înfrunța nepăsarea, m-am străduit să respect un program. — E bun programul, însă mai întâi trebuie să între în lucrare inima și apoi programul. — Gheronda, n-ar fi bine să-mi rânduiți Sfinția Voastră un program? — Programul pe care ți-l rânduiesc este să faci lucrul duhovnicesc care te mulțumește. (Traducere din limba greacă de ieromonah Ștefan Nuțescu Chilia „Bunavestire”, Schitu Lacu Sfântul Munte Athos Editura Evanghelismos București, 2013, Pag. 30, Va continua).

